četrtek 20. januarja 2022

P9_TA(2022)0007

Nasprotovanje delegiranemu aktu: opredelitev primerov, v katerih se lahko podatki o identiteti štejejo za enake ali podobne za namene odkrivanja več identitet v skladu z Uredbo (EU) 2019/817

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. januarja 2022 o delegirani uredbi Komisije z dne 29. septembra 2021 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opredelitvijo primerov, v katerih se lahko podatki o identiteti štejejo za enake ali podobne za namene odkrivanja več identitet (C(2021)05056 – 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju delegirane uredbe Komisije (C(2021)05056),

— ob upoštevanju člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju Uredbe (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ ([1]), zlasti členov 28(5) in 73(6) Uredbe,

— ob upoštevanju člena 111(3) Poslovnika,

— ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve,

A. ker člen 3 delegirane uredbe Komisije določa, da so primeri, v katerih se lahko podatki o identiteti štejejo za podobne, določeni v Prilogi II k navedeni uredbi;

B. ker je v točki 2 Priloge II k delegirani uredbi Komisije navedeno, da agencija eu-LISA uporablja algoritem za izračun podobnosti podatkov o identiteti v različnih podatkovnih poljih iz različnih informacijskih sistemov EU;

C. ker je v točki 2 Priloge II k delegirani uredbi Komisije navedeno tudi, da ta algoritem temelji na predhodno določenih pragovih podobnosti;

D. ker je v točki 2 Priloge II k delegirani uredbi Komisije prav tako navedeno, da agenciji eu-LISA pri opredelitvi tega algoritma pomagajo in svetujejo strokovnjaki Komisije, držav članic in agencij Unije, ki uporabljajo informacijske sisteme EU in sestavne dele interoperabilnosti;

E. ker mora Komisija v skladu s členom 28(5) Uredbe (EU) 2019/817 sprejeti delegirane akte, s katerimi določi postopke za določitev primerov, v katerih se lahko podatki o identiteti štejejo za enake ali podobne;

F. ker delegirana uredba Komisije očitno ne določa postopkov za določitev primerov, v katerih se lahko podatki o identiteti štejejo za podobne, temveč to pooblastilo prenaša na agencijo eu-LISA ter strokovnjake Komisije, držav članic in agencij Unije, ki uporabljajo informacijske sisteme EU in sestavne dele interoperabilnosti;

1. nasprotuje delegirani uredbi Komisije;

2. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Komisiji in jo obvesti, da delegirana uredba ne more začeti veljati;

3. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.

([1]) UL L 135, 22.5.2019, str. 27.